

Rellen 1 - Opstand tegen God

Door een groot gebied van het oerwoud is het te horen. Dat geluid, alsof er iemand op een trommel staat te roffelen.

Pommerepommerepommerepom!

Voorzichtig sluipt de filmploeg dichterbij. Ze maken prachtige opnames en later als alles gemonteerd is, kunnen wij thuis op de tv die beelden zien.

St!! Luister en kijk!

Daar op die heuvel, verscholen tussen de ondergroei van bomen staat een zilverrug.

Dat is een zwarte aap met een zilvergrijze rug. Alleen volwassen mannetjes hebben zo'n rug.

Op welke trommel maakt hij dat geluid? Nee, niet op een trommel. Met zijn vuisten op zijn borst. 'Ik ben de baas!!! Onthoud dat goed!'

Pommerrepommerepom!

Vindt hij dat zo leuk?

Kan zijn, maar het is vooral om te laten zien dat hij de baas is. Dit is zijn domein. Laat er geen ander alfa mannetje in de buurt komen, want dan wordt het vechten. De alfa aap heeft veel vrouwtjes. Die deelt hij met niemand. Alleen hij mag jonkies maken met ze. Alle vrouwtjes zijn hem onderdanig. Dat moet wel, anders word je gebeten en geslagen. Dan sta je alleen.

Dit is dierengedrag. Het heet dominantie. Je hebt dominante apen en sociale. Zijn de dominante apen de winnaars? Dat zou je denken, maar het is toch niet zo.

Onderzoekers hebben ontdekt dat sociale apen het beter doen en langer leven. Van baas spelen krijg je stress. Ook van eenzaam zijn. Vrienden zijn en samen communiceren is het beste voor je gezondheid.

In de bijbel staat ook een verhaal van een dominant mannetje. Het is Lamech, de nakomeling van Kaïn.

'Ada en Silla, hierkomen. Ik heb een nieuwe song!' blaft Lamech naar zijn twee vrouwen. Die laten meteen de boel de boel en gaan op een boomstam tegenover hun man zitten met hun jonge grut om zich heen.

Ook veel knechten en kinderen komen erbij staan. Jabal met een bokkig geitje, Jubal met zijn zelfgemaakte muziekinstrument en Tubal Kaïn met zijn gespierde bovenlijf. Op zijn gezicht zitten zwarte vegen door het werken in de smederij. Ja, die kinderen van Lamech zijn slimme, creatieve jongens!

Lamech kijkt rond. Is iedereen er? Waar is Naäma, zijn dochter.

"Hier pa,' roept het meisje gehoorzaam. 'Ik moest mijn haar nog doen.'

'Dat doe je maar in je vrije tijd,' brult Lamech, die direct gehoorzaamd wil worden. Hij is een beetje aangeschoten door het zelfgebrouwen drankje. De alcohol maakt hem overmoedig. Jubal reikt hem een soort lier aan, maar de dikke vingers van Lamech kunnen de juiste tonen niet vinden. Jubal wil hem helpen, maar daar is zijn vader niet van gediend.

'Rot op! Het gaat hem om de woorden,' snauwt hij. 'Als je mee wil spelen, dan ga je je gang maar.'

Jubal deinst achteruit en gaat een eindje verder wat op de snaren zitten tokkelen.

Dan zet Lamech zijn benen wijd uiteen, overziet zijn familie... Zijn blik dwaalt af naar de grenzen van zijn domein, daar waar houten paaltjes de scheiding met de burens aangeven. Als volgende week zijn burens schaapscheerfeest hebben kan hij misschien de grens tussen zijn en hun land wat verleggen. Dat hebben ze dan niet in de gaten.

Ginds de bergen, daar staan nog even geen paaltjes, de grond is veel te hard, maar die bergen zijn ook van hem, de lucht, de zon en de maan... Alles. Vanuit zijn ooghoeken ziet hij dat ook de burens zijn gebrul hebben gehoord. Ze staan bij het hek en kijken zijn richting uit. Sommige brutalen steken hun vuist naar hem op en schreeuwen vervloekingen. Daar zullen ze nog eens spijt van krijgen.

Lamech recht zijn rug, stoot één arm uitdagend naar voren om zijn 'lied' kracht bij te zetten en rapt... Ada en Silla, hoor wat ik zeg...

Vrouwen van Lamech, kruip niet weg!

Ik ben de baas hier, ik stel de regels.

Als je mij aanvalt dan kost het je pegels.

Ik maak je af, finaal af en kapot.

Mijn wraak is groter, zelfs groter dan God.

Jubal, die inmiddels het ritme heeft gevonden rammelt er lustig op los. Veel omstanders klappen en dansen mee, stapje naar voren, stapje naar achteren, links springen en draai je om. De woorden: 'Zelfs groter dan God' worden met gejuich ontvangen. Dat moedigt Lamech aan om erop door te gaan.

Ada en Silla, this is it, babes,

Een tijd zoals nimmer nog is geweest,

Geen meelij, ontferming, gratie of grace,

Als je me aanraakt dan ben j'er geweest.

Voor een bloedneus een doodsklap,

Voor een striem of een buil

Lig je to-morrow al in een kuil.

Maakt me niet uit, ben je kleuter of grijs,

Als je mij uitdaagt, dan ben je niet wijs.

Ik maak je af, finaal af en kapot.

Mijn wraak is groter, zelfs groter dan God.

Lamech spuugt een gore klodder slijm op de grond. Aangemoedigd door zijn publiek zet hij de eindtune in:

Kaïn, mijn opa zijn opa en dan nog een keer,

Werd zeven keer gewroken door zijn Heer.

Maar ik ben slimmer, veel slimmer dan God.

Mijn wraak is wreder, ik maak je kapot.

Er breekt een luid applaus los bij de omstanders. Lamech grijnst al zijn kapotte tanden bloot en geniet van de belangstelling. Met een brede armzwaai stuurt hij iedereen weer aan z'n werk. Zo, punt uit. Fini. Iedereen is gewaarschuwd. Zelfs God.

Ginds bij de beek zijn twee mensen een grafje aan het graven. Het is voor hun enige kind. Gisteren heeft buurman Lamech hem doodgeslagen, omdat hij over zijn speelgoed was gestruikeld.

'O God,' snikken ze, 'stuur toch alstublieft de beloofde Verlosser.' En God verhoort hun gebed. Hij lijdt met hen mee. Daarom stuurt hij Jezus naar de aarde.

Gods wraak is zoet.